

der fra Forsamlingens Side er Noget at erindre mod denne Deling, idet jeg, dersom Ingen har Noget derimod, vil ansee det for vedtaget, at saadan Deling kan finde Sted. Discussionen er saaledes aabnet over §§ 1, 2 og 3.

Blechingberg: Jeg har onstet en Deling af Afstemningen med Hensyn til 2den Paragraph saaledes, at Afstemningen kunde staae reen med Hensyn til Litr. d, og jeg vil kun tillade mig nogle faa Bemærkninger ved dette Punkt. Dersom der forlaa en Lov, som i Almindelighed gif ud paa at frigjøre Rentefoden og affkaffe Magerstraffen, da troer jeg, at jeg vilde være tilbøielig til at stemme for en saadan Forandring i Lovgivningen. Jeg har i de senere Aar hørt megen Beklagelse over denne Bestemmelse, som forsaavidt er den gjældende; navnlig har jeg hørt mange Uttringer om, at denne Indskrænkning har under vanskelige Pengesforhold ledet til, at de, der ikke ere betænkkelige i Henseende til Midlerne, hvorved de gjøre sig pecuniære Fordele, vide at gaae udenom Loven, men at derimod en lovbestemt Indskrænkning er besværende i Henseende til Forholdet mellem Andre. Det er ogsaa en vel bekendt Sag, at den nævnte Bestemmelse i Lovgivningen er Gjenstand for hvad man med Sandhed kan kalde Illusion af dem, som ikke finde sig for gode til at eludere Loven, og det er derfor et stort Spørgsmaal, om den opfylder sin Bestemmelse. Men, hvad jeg har imod Litr. d i dette Lovforslags § 2, er, at denne Frigjørelse for den lovbestemte Indskrænkning, staaer som exceptionel for de Institutter, hvorom her er Tale, saa at andre Privatfolk, andre private Foreninger og

offentlige Institutter overhovedet ere undergivne de almindelige Lovs Forskrifter, men at derimod fritagelsen for disse Indskrænkninger skal være et Privilegium for de Institutter, hvorom der tales i dette Lovforslag. Skulde denne Bestemmelse under Litra d finde det ærede Things Bifald, vil jeg deri see et Tegns paa, at der er Sympathie for at ophæve i Almindelighed den omhandlede Begrænsning i Lovgivningen, at der er Sympathie for i Almindelighed at affkaffe Bestemmelserne om Mager, og jeg vil saaledes ogsaa under den nævnte Forudsætning deri finde yderligere Foranledning for Regjeringen til at tage dette Spørgsmaal under Overveielse, et Spørgsmaal, som jeg har Grund til at troe at være af Betydning for Omsætningen i vanskelige Pengetider. Jeg vil dernæst med Hensyn til Lovudkastets § 3 tillade mig at yttre, at jeg ikke mener at kunne stemme for den Bestemmelse, som indeholdes i § 3. Jeg vil ikke stemme for den, endogsaa blot af den Grund, at Bestemmelsen medfører, at Bestyrelsen af Umyndiges og offentlige Stiftelses Midler bliver unddragen fra de Autoriteter, hvis Kald det er at røgte dette Hverv. Forsaavidt nemlig Midlerne blive anbragte paa den Maade, som Lovudkastet gaar ud paa, er det uimodsigeligt Virkningen deraf, at disse Midlers Skjæbne ikke vil hvile i den egentlige Bestyrelses Hænder, men idetmindste kun indirekte vil berøe der; hvorimod den egentlige Administration af disse Midler forsaavidt vil blive overdraget til Bestyrelserne for de nævnte Creditforeninger, at dette Hverv vil komme til at hvile i Hænderne paa dem, som have at administrere de private Foreninger, som ere Gjenstand for Lovforslaget.